

Nr 351.

Av herrar **Arrhén** och **Holmström**, i anledning av *Kungl. Maj:ts proposition med förslag till förordning om ändring i vissa delar av taxeringsförordningen den 28 september 1928 (nr 379), m. m.*

I Kungl. Maj:ts proposition nr 345 med förslag till förordning om ändring av vissa delar av taxeringsförordningen den 28 september 1928 m. m. har departementschefen såsom kompetens för de nya taxeringsintendents- och taxeringsinspektörsbefattningarna föreslagit antingen examen, medförande behörighet till domarebefattning, eller statsvetenskaplig-juridisk examen eller examen från handelshögskola.

I fråga om taxeringsintendentsbefattningarna — vilkas innehavare i huvudsak skola övertaga landskamrerarnas nuvarande funktion inom taxeringsväsendet — torde intet vara att erinra mot detta förslag. Vad däremot gäller *kompetensen för taxeringsinspektörsbefattningarna* ha undertecknade en från departementschefen avvikande mening.

Ur propositionens referat av yttranden över sakkunnigbetänkandet i ämnet må följande återgivas:

»*Länsstyrelsen i Jönköpings län* yttrar, att juridisk eller därmed likställd examen icke borde uppställas såsom ovillkorlig kompetensfordran för erhållande av tjänst såsom taxeringsinspektör. I varje fall borde en befattningshavare, som visserligen icke hade länsbokhållares kompetens men vid övergången till den nya organisationen sedan längre tid tjänstgjorde å landskontor och besuttede erforderliga kunskaper och praktisk erfarenhet i fråga om taxering, äga möjlighet att vinna befordran till taxeringsinspektör.

Sveriges härads skrivareförening uttalar, att det vore synnerligen välbetänkt, om landskontorets tjänstemän med härads skrivarekompetens — studentexamen och viss längre tids praktisk tjänstgöring — medgäves rätt att söka och erhålla befattning såsom taxeringsinspektör samt att komma i åtnjutande av förordnande å sådan tjänst. Därest vid befordran till härads skrivare särskilt avseende fästes vid taxeringsmeriter, kunde man räkna med att sistnämnda tjänster bleve besatta med dugande taxeringsmän.»

Av propositionen synes framgå, att även föreningen Sveriges taxeringsrevisorer och föreningen Sveriges landskanslistor och landskontorister uttalat sig i samma riktning som ovan citerade länsstyrelse och förening.

För vår del anse vi det olämpligt att, på sätt departementschefen föreslagit, uppsätta visst formellt kompetenskrav för ifrågavarande taxeringsinspektörstjänster. Genom dylikt kompetenskrav skulle man nämligen komma att från dessa tjänster utestänga landskontoristerna, vilka som regel sakna den före-

slagna kompetensen men av vilka många visat sig särskilt dugande på taxeringsområdet.

Samtliga länsstyrelser torde sålunda hysa någon landskontorist, som på grund av särskilt intresse och fallenhet för taxeringsarbetet samt mångårigt sysslande med detsamma förvärvat sig sådana insikter och sådan skicklighet i ämnet, att han gör skäl för benämningen »taxeringsexpert». För närvarande utföra dessa befattningshavare obestridligen ett ytterst värdefullt arbete vid länsstyrelserna.

Det måste enligt vår mening framstå som ett det allmännas intresse, att dessa befattningshavares förmåga på taxeringsområdet verkligen utnyttjas, och att man försäkras om den även för framtiden. Med en hägrande taxeringsinspektörstjänst inom räckhåll skulle dessa landskontoristers lust att söka sig ut på kronouppbörds-kassörs- och härads-skrivartjänster avsevärt minska och befattningshavarna hålla sig kvar på taxeringsavdelningen, varigenom man vunne absolut önskvärd kontinuitet i arbetet på denna.

Av departementschefen föreslagna särskilda utbildningskurser — anordnade för blivande taxeringsintendenter och taxeringsinspektörer för att bringa dessa kunskap i skatteförfattningarna och deras tillämpning samt bokföring — böra enligt vår uppfattning stå öppna jämväl för nyssberörda landskontorister.

Därest landskontorist, som blivit taxeringsinspektör, mot förmodan skulle söka sig ut som härads-skrivare, synes en av honom genomgången taxeringskurs ur det allmännas synpunkt icke vara bortkastad utan av största värde. Enligt departementschefens förslag skola nämligen för ändamålet lämpliga härads-skrivare tjänstgöra såsom taxeringskonsulenter ute i länen.

Slutligen må framhållas,

dels att den beredning av ärenden angående den allmänna omsättnings-skatten, som i propositionen tänkes utförd av taxeringsinspektör, nu vid ett flertal länsstyrelser utföres av en landskontorist,

dels ock att inga särskilda kompetensvillkor äro stadgade för rätt att söka och erhålla taxeringsinspektörs- eller annan befattning hos skatteverket vid överståthållarämbetet.

Under åberopande av vad ovan anförts hemställa vi,

att riksdagen i anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 345 måtte besluta, att för taxeringsinspektörsbefattning vid länsstyrelse icke skall gälla särskilt kompetensvillkor utan att ifrågasvarande befattning skall stå öppen jämväl för landskontorist, som genom vunnit praktisk erfarenhet och ådagalagd skicklighet befinnes lämplig för befordran till taxeringsinspektör.

Stockholm den 29 oktober 1943.

Erik Arrhén.

Nils Holmström.